



په اروپا کی د مینښته افغانانو د ټولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا
Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

Date : 8 octobre 2011

اعلامیه

افغانستان ده سال بعد از حمله قوای ائتلاف

هفتم اکتوبر سال ۲۰۱۱ دهمین سالروز نخستین حملات قوای ائتلاف بالای افغانستان تحت سلطه دیکتاتوری عقبرای طالبان بود. حملات ائتلاف با شعار نابودسازی تروریسم و جنگسالاری و کمک به مردم افغانستان در ایجاد یک حاکمیت انتخابی و متکی بر حاکمیت قانون آغاز یافت. به همین جهت مردم خسته شده از جنگ دونیم دهه (مقاومت علیه تجاوز روسها و دوره جنگهای داخلی تنظیمها و طالبان) برخلاف عنعنه شناخته شده خود موجودیت قوای خارجی را مؤقتاً تحمل کردند زیرا فکر میکردند غرب به رهبری امریکا به وعده های خود وفا میکنند.

خوشبینی مردم به وعده های غرب زیاد دوام نکرد. زمانیکه مردم با چشمان حیرت زده ملیشهای ائتلاف شمال را سوار بر تانکها در شهرها و قریه های خویش دیدند، متوجه شدند که غریبها فرشته های نجات نیستند و با تکیه بر چنین گروه فاسد و مردم ستیز آوردن حاکمیت قانون، عدالت انتقالی، دموکراسی و ترقی نا ممکن میباشد.

زمانیکه کوشش نماینده های اقوام در لویه جرگه اضطراری برای دادن نقش کلیدی به شاه سابق در اداره انتقالی تحت رهبری سازمان ملل متحد و خروج نیروهای تنظیمی از کابل، توسط زلمی خلیلزاد نماینده فوق العاده بوش در افغانستان ناکام ساخته شد، به خوشبینی اولیه به نیات امریکا در افغانستان نقطه پایان گذاشته شد.

نباید انکار کرد که طی ده سال گذشته پیشرفتهای نسبی در ساحات تعلیم و تربیه، سرکسازی، صحت عامه و مخابرات موجود آمده است. از انکشاف در ساحه آزادی مطبوعات نام نمیبیریم زیرا بیشترین استفاده از این آزادی توسط جنگسالاران شده و نشریات تلویزیونهای ایشان در خدمت منافع کشورهای همسایه و در تضاد با منافع مردم افغانستان میباشد.

غریبها برنامه برای پایان دادن به بیسوادی و فقر مردم افغانستان نداشتند و برای ساختن زیربنای اقتصادی، در ساحات که برای فعالیتهای جنگی و اقلان افکار عامه داخلی خودشان ضروری نبود، کاری انجام ندادند. از جانب دیگر همین دو مرض (فقر ناشی از بیکاری و بیسوادی) همرا با فساد و ضعف همه جانبه و مزمن ارگانهای دولتی تحت رهبری کرزی به همسایه های تبهکار ما (پاکستان و ایران) زمینه داد تا کوشش ها برای بازسازی مؤسسات ملی ما در ساحات امنیت، اقتصاد، مطبوعات، دموکراسی و غیره را از طریق استخدام نوکران از میان اتباع افغان وسیعاً تخریب کنند.

تبهکاری همسایگان (بخصوص پاکستان) و نبود مقاومت عملی متکی به مردم افغانستان در برابر آن، عامل داخلی کم ثمر بودن مصرف ۴۵۰ بلیون دالر کمک بین المللی در بازسازی افغانستان میباشد.

متأسفانه غریبها در بازسازی ارگانهای امنیتی به توانائی اقتصادی کشور ما و نیازهای درازمدت امنیتی افغانستان هیچ توجهی نکرده اند. این وضع، با در نظر داشت توان اقتصادی افغانستان، بقای این ارگانها را بشدت مورد سوال قرار میدهد. در نتیجه امروز، ده سال بعد از حمله ائتلاف به افغانستان مردم ما همچنان از نبود امنیت، کار و عدم اطمینان به آینده رنج میبرند.

(کمیته حقوق بشر فارو)